

ACC. N:R M. 14548:1.

Landskap: Skåne Upptecknare: Wihlborg Larsson, Perstorp
Härad: N. Asbo Berättare: Anna Håkansson
Socken: Perstorp Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: 1958 Född år 1903 i Perstorp

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lehar. (Spela pinne m. m.) s. 1.

LuF 55

Denna lek utfördes vanligen av två barn. Det ena kallades "söt" och det andra "sur". Den som var "söt" lade en pinne av cirka en alns längd med båda ändarna vilande på tvenne tegelstenar eller gråstenar som voro släta. Mellanrum fanns mellan stenarna. Den som var "sur" ställde sig ett stycke dä-ifrån och höll en något kortare pinne i handen. Så slängde han sin pinne mot den liggande pinnen, som skulle rubbas ur läget. Föll pinnen ner på marken blev den kastande, d.v.s. den "sure" "söt", men låg pinnen kvar skulle den "söte" lägga en kortare pinne och taga den förut liggande i handen. Den "sure" skulle åter kasta sin pinne, men nu fick den "söte" försöka hindra att den kastade pinnen råkade den liggande, detta kunde utföras genom att den "söte" med den lägre pinnen som hölls i handen, "vispade" framför den å stenarna liggande pinnen. Om möjligt skulle den kastade pinnen försöka fångas av den "sötes" i handen "vispande" pinnen och kastas så långt bort som möjligt. Därvid uppmättes avståndet från stenarna till den plats där pinnen hamnade. Avståndet räknades i "pinnlängder" varvid varje sådan längd gav 10 poäng. Om 400 poäng efter flera slag uppnåddes ansågs den "söte" som segrare. Om den "söte" icke kunde hindra den kastade pinnen att slå bort den liggande, blev denne "sur" och den "sure" blev "söt", d.v.s. rollerna ombyttes och spelet fortsatte efter samma regler.

PINKA FYR.

Härmed avsågs antagligen det samma som "picka fyrka". Tvenne femöringar lades å marken, den ene ovanpå den andre. Samma sida skulle ligga uppåt å båda. Spelarne voro två och vardera satsade sin femöring. Sedan skulle de i tur och ordning med en klen sviktande käpp slå ett slag å femöringarna. Den som lade sin femöring underst, skulle slå först. Vände sig ett av mynten om, fick den slående behålla detta och motspelaren fick satsa ett nytt. Vände sig båda fick han behålla båda och den andre satsa två mynt. Rubbades endast mynten ur läget men icke vände sig på andra sidan, skulle mynten åter läggas tillbaka på samma sätt som förut och omslag skulle ske tills något mynt vände sig. Detta spel förtogs mest av pojkar.

Pinka fyr spelades ganska mycket omkring 1905 och ett femtal år därefter. 4 Spela pinne tillkom här senare omkring 1910 och spelades några år, men upphörde ganska snart. Uttrycken "spela kag" och spela "munk" är icke bekanta

Lup 55
1.